

Verslag gesprek visie sociaal domein VI

In de gemeente Midden-Groningen denken we na over een echte verandering in het sociaal domein die gaat over hoe we minder vanuit een professioneel aanbod kunnen werken en meer samen met onze inwoners, minder over en meer met inwoners praten en beslissen.

Er zijn 2 directe aanleidingen voor deze vraag. De gemeente is sinds 2015 verantwoordelijk voor vrijwel alle hulp en ondersteuning aan inwoners in het sociaal domein. Voorbeelden zijn huishoudelijke hulp, psychosociale ondersteuning, armoedebestrijding, jeugdzorg en voorzieningen voor werk & inkomen. Wij geloven dat de huidige werkwijze beter kan ondanks dat we zien dat veel professionals heel hard hun best doen om de beste hulp voor onze inwoners te bieden. Daar komt bij dat Midden-Groningen, net als vrijwel alle andere gemeenten in Nederland, te maken heeft met grote financiële tekorten in het sociaal domein die een verandering noodzakelijk maken.

We hebben onze eerste ideeën over bovengenoemde verandering opgeschreven in een visie met de naam Sociale veerkracht in de praktijk. Hierin zijn 8 opgaven beschreven die bijdragen aan de gewenste verandering. We hebben vervolgens een aantal sleutelfiguren uit de samenleving uitgenodigd om reflectie te geven op onze ideeën. Dit heeft geleid tot 6 gesprekken. Dit verslag is een weergave van de opbrengsten van de gesprekken.

Aanwezig	Inge Zwaan, bestuurlijk functionaris Veiligheidshuis Thea Zeemering, medewerker openbare orde en veiligheid gemeente Midden-Groningen
Datum gesprek	9 januari 2019
Hoe kijk je tegen de visie aan?	<ul style="list-style-type: none">• Visie en opgaven geven handvatten om concreet iets te doen.• Staan veel aannames in, die niet kloppen. In Midden-Groningen zijn we met implementatie AVE, Tactisch Veiligheidsoverleg en Persoonsgerichte aanpak juist aardig op weg.• Persoonsgerichte aanpak gaat uit van samen met het gezin. Wat kan het gezin zelf en wie vanuit het netwerk erom heen kan bijdragen? Repressie en zorg gaan hand in hand.• De realiteit is dat veiligheidsproblemen niet (alleen) met eigen kracht opgelost kan worden. Vaak is het nodig dat duidelijke kaders worden ingezet om onveilig gedrag te stoppen.• Soms is het juist in onveilige situatie goed dat het eigenaarschap/de regie van de inwoner wordt overgenomen.• En het kan nodig zijn dat langdurig regie wordt gevoerd op een gezin, om veiligheid te borgen.• Er liggen wel kansen voor doorontwikkeling. Vooral in de verbinding tussen zorg en veiligheid. Zorgprofessionals, casemanagers kunnen eerder

	<p>opschalen, eerder even uit hun ‘eigen’ koker kunnen stappen. Veiligheid kan niet zonder zorg.</p> <ul style="list-style-type: none"> • In de zorg/sociale teams is soms de neiging om lang te blijven proberen, te redden. Vaak uit angst om verbinding met inwoners te verliezen. Maar daarmee blijft onveilige situatie juist langer in stand, of verergert zelfs. Daarom eerder opschalen, zodat door partij vanuit veiligheid duidelijke, grenzen gesteld kunnen worden aan het onveilige gedrag. • Is nodig dat er in sociale teams ook met ‘forensische’ blik naar situaties wordt gekeken. Zodat onveiligheid sneller wordt geïdentificeerd en er eerder grenzen gesteld kunnen worden.
Hoe kijk je tegen de 8 opgaven aan?	<ul style="list-style-type: none"> • EKC's zijn een aantal jaren geleden ook al ingezet. Toen gaf dit instrument weinig positieve resultaten. • Er zijn andere vormen mogelijk, die mogelijk effectief zijn. Bijvoorbeeld Beschermjassenmethodiek in het sociaal domein inpassen. • Brievenbusproblemen is een mooie opgave. Er is immers sprake van uitsluiting van mensen, onder meer door manier van communiceren.